

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

12 februari 1998

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 23 juni 1993**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. DE SITUERING VAN DEZE OVEREENKOMST*Politieke schets van de republiek Georgië, thans Georgië*

Georgië ligt tussen de Zwarte Zee en de zuidkant van het Kaukasus-gebergte. Als vruchtbaar en grondstoffenrijk land werd het sinds de 13e eeuw bestuurd door de machtige burens, zoals de Mongolen, Turken en Perzen. Tijdens het eerste decennium van de vorige eeuw werd geheel het huidige Georgië bij het Russische Rijk gevoegd, nadat Rusland reeds een eeuw lang een grote invloed op de hele Georgische maatschappij uitgeoefend had.

De Oktoberrevolutie van 1917 leidde er tot een burgeroorlog die in 1921 eindigde met de inlijving, op Stalins bevel, van Georgië (zonder Abchazië aan de zee in het westen) bij de Sovjet-Unie als een afzonderlijke Sovjet-republiek, hoewel de uitroeping van de onafhankelijkheid in 1918 was erkend door Lenin. Van 1922 tot 1936 moest het echter aansluiten bij de Federale Socialistische Sovjet-republiek Transkaukasië. Dan werd het opnieuw een afzonderlijk lid van de Unie der Socialistische Sovjet-republieken (USSR).

Abchazië in het noordwesten van Georgië, was van de 8e tot de 19e eeuw een onafhankelijk land, dat pas in 1864 door het Russische Rijk werd geannexeerd. Het gebied werd zelfs in 1925 grondwettelijk opnieuw onafhankelijk. In 1931 werd het echter door Stalin bij Georgië gevoegd, waarop een deportatie van Abchazen volgde en een dito immigratie van Georgiërs: in 1886 bewoonden 98 % Abchazen het gebied, in 1989 nog slechts 15 % Abchazen naast 47 % Georgiërs, 17 % Armeniërs en 16 % Russen. Andere minderheden, zoals de Adzjaren, Mesjketen en Zuid-Ossetiërs (Noord-Ossetië was en is nog een deel van Rusland), ondergingen hetzelfde lot.

Na de dood van Stalin in 1956 nam het verzet tegen de russificatie toe, wat tot uiting kwam in 1978 met de erkenning van het Georgisch als enige officiële taal en in 1984 met een campagne tegen de aanleg van een spoorlijn dwars doorheen Georgië.

Na nieuwe conflicten tijdens de twee voorgaande jaren tussen de Georgiërs en de gereduceerde minderheden (Zuid-Ossetië of Samatsjablo verloor zijn autonomie eind 1990) en een hierop volgend referendum, herstelde de Opperste Sovjet of het parlement van de Sovjet-Unie bij de wet van 9 april 1991 de onafhankelijkheid van Georgië. Dit land werd aldus de eerste republiek die zich van de Sovjet-Unie afscheidde.

België en de Europese Gemeenschap erkenden de nieuwe staat op 23 maart 1992 en dadelijk werden diplomatieke en consulaire betrekkingen aangeknoopt.

Ook de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (CVSE) aanvaardde deze onafhankelijkheidsverklaring en zond al in mei 1992 een delegatie. Georgië werd lid van de Noord-Atlantische Samenwerkingsraad (NASR).

De toenmalige republiek Georgië werd in 1992 ook lid van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en van de Wereldbank. Het land trad toe tot de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO).

Georgië sloot in dat jaar tevens een economisch verdrag met tien andere staten uit de regio, die het Economische Samenwerkingsverband van de Zwarte Zee (BSEC) oprichtten. Dit multilaterale "Zwarte Zee"-akkoord werd ook ondertekend door de Russische Federatie, de Oekraïne, Turkije, Roemenië en Bulgarije, kuststaten van deze zee, Albanië, Griekenland en Moldavië, Balkanlanden, en Armenië en Azerbeidzjan, de twee Kaukasische buurlanden.

Als Russische dissident werd Zviad Gamsachoerdia meteen tot president verkozen, maar na een gewapende opstand tegen zijn dictatoriaal bewind een jaar later van de macht verdreven. Als voorzitter van de Staatsraad, een wetgevend én uitvoerend orgaan, fungeert voortaan Eduard Sjevardenadze, de vroegere Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken, ook als voorlopig staatshoofd.

Toen een verbond van Abchaziërs en Georgiërs o.l.v. Gamsachoerdia, ten koste van een hevige strijd, begon op te rukken naar de hoofdstad Tbilisi, werden zij begin 1994 beslissend verslagen met de hulp van Russische troepen. Georgië had immers eind 1993 met de Russische Federatie een militaire overeenkomst gesloten, die ook de installatie van Russische bases op het grondgebied bevat, om de veiligheid van het Gemenebest van Onafhankelijke

Staten (GOS) te verzekeren. Georgië werd uiteraard meteen lid van het GOS.

In februari 1994 ondertekenden Georgië en Rusland een vriendschaps- en samenwerkingsverdrag voor een periode van tien jaar.

Het politieke en militaire isolement van Georgië neemt verder af als het in maart 1994 toetreedt tot het programma "Partnerschap voor de Vrede" van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en met de NAVO gaat samenwerken.

Vanaf medio 1994 heerst er een relatieve rust in het land en kan het herstel ervan beginnen. Het bewind onderneemt succesrijke acties tegen de georganiseerde misdaad. In augustus 1995 wordt een nieuwe grondwet door de Hoge Raad goedgekeurd en op 5 november van dat jaar toegepast met de presidentiële en parlementaire verkiezingen. Eduard Sjvardnadze wordt voor een ambts-termijn van vijf jaar (eenmaal verlengbaar) tot president verkozen met bijna 75 % van de stemmen (64 % van het geregistreerde kiezerskorps bracht een stem uit). Hij is grondwettelijk meteen ook regeringsleider.

De grondwet voorziet zonder meer een afzonderlijk statuut voor Abchazië en Zuid-Ossetië. Ze maakt de omvorming van het parlement in een twee-kamerstelsel afhankelijk van een politieke en bestuurlijke oplossing voor deze twee gebieden met minderheden, waarbij de Senaat de territoriale delen van Georgië zou vertegenwoordigen.

Op 22 april 1996 ondertekent Georgië met de Europese Unie (EU) een partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst (PSO). Deze overeenkomst schept het ruime kader voor de verdere ontwikkeling van de politieke en economische relaties tussen de EU en Georgië. Ze vervangt voor Georgië de PSO in 1989 gesloten tussen de EU en de Sovjet-Unie.

Ze drukt de wil van de verdragspartijen uit om intenser samen te werken in vijftientig economische domeinen, zoals de intellectuele eigendom, het goederenverkeer, de bouwsector, het mijnwezen, de beroepsopleiding, het muntbeleid, de vestiging van vennootschappen en de bevordering van investeringen. Vooral de clause van de meest begunstigde natie wordt hiervoor als instrument gebruikt. De Overeenkomst biedt bijstand aan Georgië i.v.m. maten en industriële en intellectuele eigendom, zodat het zijn hervormingen gemakkelijker kan doorvoeren met het oog op het volwaardige lidmaatschap van de Wereldhandelsorganisa-

tie, waarin dit land sinds juni 1996 als waarnemer optreedt. Bovendien is een Protocol erbij gevoegd dat voorziet in de samenwerking tussen de douanediensten van de EU en Georgië.

Hiernaast maakt Georgië zich sterk zijn regelgeving geleidelijk verenigbaar te maken met die van de Europese Gemeenschap. Ook hiervoor ontvangt dit land EG-bijstand.

Om deze doelstellingen een grotere kans op slagen te geven, verbindt de Europese Gemeenschap (EG) zich ertoe aan Georgië financiële steun te verlenen, in ruil voor de aanvaarding van de markteconomie, de toepassing van de democratische beginselen, de opbouw van de rechtsstaat en het respect voor de mensenrechten, zoals in het bijzonder omschreven in de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs voor een Nieuw Europa.

De drie Europese Gemeenschappen (EEG, EGKS en EURATOM) hebben samen een handelsovereenkomst met Georgië gesloten. Deze Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken vervroegt de inwerkingtreding van de handelsbepalingen in de boven vermelde PSO, die nog niet geratificeerd is. Deze Overeenkomst liberaliseert de handel in goederen met uitzondering van staal, textiel en steenkool en biedt aan beide partijen de behandeling als meest begunstigde natie aan m.b.t. douanerechten en alle heffingen op goederen. Ze werd op 5 oktober 1996 in Tbilisi ondertekend en, na de goedkeuring door het Europees Parlement, in juni 1997 geratificeerd, zodat ze op 1 september 1997 in werking is getreden.

In afwachting van de inwerkingtreding van de beide overeenkomsten, is het voornaamste instrument voor de technische en financiële EG-steun aan Georgië het "TACIS"-programma ("Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States"). De belangrijkste domeinen die hierin aan bod komen zijn de ontwikkeling van de infrastructuur in de regio, de ontwikkeling van de privé sector en de hervorming van de overheidssector. Van 1992 tot 1995 werd in dit TACIS-kader voor 29 miljoen Europese rekeneenheden (ecu) uitgegeven. Het EG-budget voor de periode 1996-99 bedraagt tussen de 28 en 32 miljoen ecu. De totale EU-bijdrage voor Georgië liep eind 1995 op tot 294,3 miljoen ecu, waarvan 181 miljoen in de vorm van subsidies en 113,3 miljoen leningen. Bovendien werd al voor meer dan 150 miljoen ecu humanitaire hulp verstrekt, met inbegrip van voedselhulp.

Thans is de toestand dermate stabiel, dat de Europese Commissie in 1997 aan Georgië, samen met

Armenië en Tadzjikistan, een bijkomend budget voorziet van 220 miljoen ecu, waarvan 50 miljoen giften en 170 miljoen langlopende leningen. De extra steun moet die landen door hun zware aanpassings- en hervormingsprogramma loodsen.

Economische schets van Georgië

Georgië beschikt over een aantal economisch belangrijke troeven.

Zijn geografische ligging is uitzonderlijk goed. Het land vormt de sleutel tot de Kaukasus en dus tot de kortste verbinding over land tussen Europa en Centraal Azië. Omringd door de Russische Federatie, Turkije, Armenië en Azerbeidzjan, is voor Georgië een markt van meer dan 200 miljoen consumenten bereikbaar.

Het subtropische klimaat in het lager gelegen deel aan de Zwarte Zee maakt kusttoerisme aantrekkelijk en laat de rijke oogst toe van graan, fruit, wijn, groenten, katoen en zijde. Het droge steppengebied "Kura" biedt ruimte voor de veeteelt.

Het gebergte en de rivieren zijn niet alleen geschikt voor sportbeoefening, maar maken van dit land ook een kandidaat-exporteur van energie : slechts 10 % van zijn hydro-elektrisch potentieel wordt nu gebruikt. In 1996 begon Georgië met internationale organisaties te onderhandelen over de bouw van 200 hydro-elektrische krachtcentrales tijdens de eerstvolgende tien jaar.

De ondergrond is ook rijk. Het land heeft één van de grootste reserves aan mangaanerts ter wereld : in 1992 produceerde het 1,3 miljoen ton. Het bezit aardolie : in 1992 haalde het nog een productie van 125.000 ton petroleum. Ook steenkool wordt gewonnen.

Georgië heeft dus reële kansen als producent en zelfs als exporteur van landbouwproducten, grondstoffen, metaalproducten en energie. Vandaar dat het belangstelling geniet van Europese, Amerikaanse, Japanse en Koreaanse ondernemingen.

Wegens de politieke ontbinding van de Sovjet-Unie, de economische crisis in de Russische Federatie, het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan en de Georgische burgeroorlog na de onafhankelijkheid, werd de economische toestand vanaf 1991 echter catastrofaal. De bestuurlijke omgeving veranderde fundamenteel, de vraag in de vroegere Sovjet-Unie stortte ineen, de traditionele handelsrelaties met de andere kuststaten van de Zwarte Zee en met Centraal-Azië werden onmogelijk of

bemoeilijkt en de gewelddadige machtsstrijd in Georgië zelf belette enige werking van een economie die meer dan in de basisbehoeften zou voorzien.

Volgens de Wereldbank, daalde het bruto nationaal product (BNP) per hoofd en in reële termen met een jaarlijks gemiddelde van 18,6 % tijdens de periode 1985-1994. Het bruto binnenlands product (BBP) kromp in reële termen en jaarlijks met een gemiddelde van 17,4 % in de periode 1985-1995. Het reële BBP daalde telkens, in vergelijking met het voorgaande jaar, vooral in 1993, namelijk met 25,4 %, en in 1994 nog eens met 11,4 %. De inflatie bedroeg in 1992 al 800 %, twee jaar later het tienvoud.

1995 is het jaar waarin de economische aftakeling van Georgië eindigt. Dan bedraagt de daling van het BBP slechts 5 % en daalt de inflatie tot 22 %. Een jaar later groeit de economie voor het eerst sinds de onafhankelijkheid : het BBP neemt in 1996 toe met 10 %, dankzij de resultaten van de kleine en middelgrote ondernemingen in de sector van de diensten, het vervoer, de bouw, de distributie en de voeding. De inflatie bedraagt nog 12,7 %.

Deze gunstige evolutie is te danken aan de politieke stabiliteit vanaf het voorjaar van 1994, de steun van de Europese Unie en het economisch-moneitair beleid van de Georgische regering.

Het te financieren saldo van de overheidsuitgaven daalt van 16,5 % van het BBP in 1994, naar 5,9 % in 1995, tot 3,8 % in 1996. De regering start in 1994 een uitgebreid programma voor de privatisering van de economie, dat twee jaar later positieve resultaten heeft geboekt. In september 1996 is ongeveer 88 % van de geïsoleerde ondernemingen onder privé beheer.

De traditionele handelsrelaties met de andere republieken van de vroegere Sovjet-Unie vertegenwoordigen in 1991 91 %, in 1994 nog slechts 44 % van de totale handel. Georgië wenst zijn handel met andere partners uit te breiden. In 1995 wordt Turkije de belangrijkste handelspartner met 26 %, gevolgd door Azerbeidzjan en Turkmenistan. De Russische Federatie is dat jaar goed voor 11 % van de Georgische handel.

Tot augustus 1993 blijft Georgië in de muntzone van de roebel om tijdelijk vervangen te worden door waardebonnen als enig wettelijk betaalmiddel. In oktober 1995 worden de prijzen geliberaliseerd en de nieuwe munt, de lari, uitgegeven.

De economische hervormingen zijn echter nog niet beëindigd. Als voornaamste doelstellingen gelden nog steeds de productiviteit van de agrarische sector en de openbare dienstensector verhogen met moderne werkmethodes en de industrie betaalbare energie aanbieden. De industriële activiteiten worden vooral gehinderd door het gebrek aan energie : in februari 1996 zou hierdoor nog 45 % van de industriële ondernemingen inactief zijn. Georgië importeert nog steeds energie, hoewel het rijk is aan energiebronnen, zoals boven beschreven. In 1994-1996 ontdekte reserves aan aardgas kunnen hieraan toegevoegd worden.

Landbouw zou in 1995 voor 45,2 % bijdragen tot het BBP en de industrie, bouw inbegrepen, slechts 20,7 %. In 1994 biedt de landbouwsector, bosbouw inbegrepen, bijna 32 % van de tewerkstelling en de industrie, bouw inbegrepen, 22,8 %. In de industriële sector neemt de verwerking van landbouwproducten nog de belangrijkste plaats in. De dienstensector vertegenwoordigt in 1995 34,1 % van het BBP en 45,3 % van de tewerkstelling in 1994.

Evaluatie

In deze internationale context en wegens de economische troeven van Georgië en het beleid van zijn regering, is het voor de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) zinvol met dit land een overeenkomst voor de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te sluiten.

Hoewel Belgische investeringen in Georgië bijzonder schaars zijn, ging de BLEU dus in op het voorstel van de Georgische regering om te onderhandelen over een dergelijke overeenkomst. Georgië heeft tot nu toe enkel met China een belangrijke investeringsovereenkomst in 1993 ondertekend, zodat hieruit de Georgische belangstelling voor BLEU-investeringen blijkt.

De Vlaamse regering is in principe voorstander van het sluiten van investeringsovereenkomsten, die vooral van belang zijn voor de bescherming van Vlaamse investeerders in het buitenland. De buitenlandse investeringen kunnen soms wel genieten van een zekere bescherming door de nationale investeringswetgeving, zoals de "investeringscodes", maar een bilateraal verdrag tussen staten biedt aanvullende garanties.

II. DE GENESE VAN DEZE OVEREENKOMST

Tijdens het bezoek van het Georgische Staatshoofd aan Brussel in juni 1993 werd dit akkoord inzake wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met de Republiek Georgië ondertekend. De authentieke tekst van deze Overeenkomst in enkel in het Engels opgemaakt. De Nederlandse versie is slechts een vertaling.

De aanloop tot de ondertekening van de Overeenkomst verliep heel vlot ; eigenlijke onderhandelingen met de Georgische delegatie, die het Staatshoofd vergezelde, hebben niet plaatsgevonden, aangezien Georgië de voorgelegde BLEU-tekst zonder meer aanvaard heeft. Het akkoord is dus de ontwerp-tekst die de BLEU aan al haar partners voorlegt en stemt dus overeen met haar gebruikelijke verdragspraktijk.

De federale kamers hebben bij wet van 10 juni 1996 met deze Overeenkomst ingestemd (Staatsblad, 18 september 1997, bladzijde 24263). Op 20 november 1997 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, aan de minister-president van de Vlaamse regering zijn advies (referte L.27.014/1) verstrekt. De enige opmerking betreft de talen waarin deze Overeenkomst werd opgesteld. Aan deze opmerking wordt uiteraard gevolg gegeven door bij dit ontwerp van decreet zowel de authentieke tekst in het Engels als de vertaling naar het Nederlands te voegen.

III. DE INHOUD VAN DEZE OVEREENKOMST

Algemeen

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen het bieden van garanties voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborg voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meestbegunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij eigendomsberovende maatregelen, de vrije overmaking van inkomsten en het creëren van een gepast juridisch kader waarbinnen geschil-

len over investeringen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder beroep kan doen op internationale arbitrage.

De type-overeenkomst, die de BLEU voorlegt bij het begin van de onderhandelingen, vormt een gemengd verdrag, vermits de Gewesten principieel bevoegd zijn voor het economisch beleid (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1°, bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen) en de federale overheid bevoegd blijft inzake het interne en externe muntbeleid (artikel 6, § 1, VI, laatste lid, 1° van dezelfde bijzonder wet) en inzake het personenrecht, het handelsrecht en het vennootschapsrecht.

De type-tekst werd door de Vlaamse regering op 29 juni 1994 goedgekeurd.

Artikelsgewijze toelichting

Deze Overeenkomst bepaalt dat elke partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2). Dit is de basis voor de wederzijdse bevordering van de investeringen. De bescherming ervan vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Bij artikel 1 wordt opgemerkt dat het begrip “nationaliteit” voorbehouden is voor de partijen die de hoedanigheid van soevereine en onafhankelijke staat in de zin van het volkenrecht bezitten, in casu het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en de partner-staat die geen lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende Partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 bepaalt aan welke wisselkoersen deze overmakingen gebeuren. Het beginsel van de meest begunstigde natie geldt, als ze volgens de deviezenreglementering van de ontvangende staat minder gunstig zouden zijn.

Artikel 7 voorziet een subrogatie van een Partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die Partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken Partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kan nog artikel 8 vermeld worden, dat de meest gunstige regels ervoor laat gelden. Artikel 8 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de Partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de Partijen.

In artikel 9 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een Partij en een investeerder van een andere Partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze type-overeenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 10 en 12 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een Partij en een andere Partij en die tussen Partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze type-overeenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 10 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende Partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 voorziet de algemene clausule van de meest begunstigde natie voor de behandeling van investeringen.

Artikel 12 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke Partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters stellen in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een Partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of de Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn bindend en definitief.

Artikel 13 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan.

Artikel 14 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De type-overeenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

*De minister-president van de Vlaamse regering
en Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Luc VAN DEN BOSSCHE

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*Voor de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,

Brigitte GROUWELS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de Republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van
investerings, ondertekend te Brussel op 23 juni 1993

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 juni 1993, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

Theo KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

Leo PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

Anne VAN ASBROECK

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

L. 27.014/1

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 16 oktober 1997 door de minister-president van de Vlaamse regering verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 juni 1993", heeft op 20 november 1997 het volgende advies gegeven :

L. 27.014/1

Vóór de ondertekening van de goed te keuren overeenkomst is vermeld dat deze is opgesteld "in twee oorspronkelijke exemplaren in de Engelse taal".

De Engelse tekst is derhalve de enige authentieke.

Bijgevolg dient op de bij het ontwerp te voegen Nederlandse tekst te worden vermeld dat het gaat om een vertaling. Tevens zal erop moeten worden toegezien dat, naast de Nederlandse vertaling, ook de authentieke Engelse tekst van de overeenkomst als bijlage bij het ontworpen decreet wordt gevoegd.

L. 27.014/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

DE VLAAMSE REGERING,

Luc VAN DEN BOSSCHE

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de
Vlaamse regering ;

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Na beraadslaging,

Theo KELCHTERMANS

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie is
ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij
het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in
te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie en de republiek Georgië, thans
Georgië, inzake de wederzijdse bevordering en
bescherming van investeringen, ondertekend in
Brussel op 23 juni 1993, zal volkomen uitwerking
hebben.

*Voor de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Eddy BALDEWIJNS

Brussel, 3 februari 1998.

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Luc VAN DEN BOSSCHE

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS

OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN DE REPUBLIEK GEORGIE INZAKE DE WEDERZIJDS BEVORDERING
EN DE BESCHERMING VAN INVESTERINGEN (VERTALING)

AGREEMENT BETWEEN THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION
AND THE REPUBLIC OF GEORGIA ON THE RECIPROCAL PROMOTION
AND PROTECTION OF INVESTMENTS

VERTALING

OVEREENKOMST
TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN
DE REPUBLIEK GEORGIE
INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING
EN
BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE,
handelend zowel in eigen naam als in naam van de Regering
van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande
overeenkomsten

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK GEORGIE

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken
door gunstige voorwaarden te scheppen voor de
verwezenlijking van investeringen door onderdanen van één
der Overeenkomstsluitende Partijen op het grondgebied van
de andere Overeenkomstsluitende Partij,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT :

ARTIKEL 1

DEFINITIES

Voor de toepassing van deze Overeenkomst,

1. betekent het begrip "investeerdere" :

- a) de "onderdanen", dit wil zeggen elke natuurlijke persoon die, volgens de wetgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Georgië, als onderdaan van respectievelijk het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Georgië, wordt beschouwd.
- b) de "vennootschappen", dit wil zeggen elke rechtspersoon die is opgericht overeenkomstig de wetgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Georgië, en die zijn maatschappelijke zetel heeft op het grondgebied van respectievelijk het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Georgië.

2. betekent het begrip "investering" om het even welke vorm van activa en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, in natura of in diensten die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in om het even welke economische sektor.

Als investeringen in de zin van deze overeenkomst gelden namelijk, maar niet uitsluitend :

- a) de roerende en onroerende goederen alsook alle andere zakelijke rechten, zoals hypotheeken, voorrechten, panden, vruchtgebruik en gelijkaardige rechten;
- b) de aandelen, winstbewijzen en alle andere vormen van deelneming, zelfs minoritair of onrechtstreeks, in vennootschappen die zijn opgericht op het grondgebied van één der Overeenkomstsluitende Partijen;
- c) de obligaties, vorderingen en rechten op enige prestatie met economische waarde;
- d) de auteursrechten, rechten van industriële eigendom, technische procédés, gedeponeerde namen en handelsfondsen;
- e) de publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die op het gebied van de prospectie, de teelt, de ontginning of winning van natuurlijke rijkdommen.

Geen enkele verandering in de juridische vorm waarin de activa en kapitalen werden geïnvesteerd of geherinvesteerd, brengt hun kwalifikatie als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst in het gedrang.

3. betekent het begrip "inkomsten" de bedragen die voortvloeien uit een investering, en namelijk maar niet uitsluitend, de winsten, intresten, kapitaalaangroei, dividenden, royalties of vergoedingen.

ARTIKEL 2

BEVORDERING VAN INVESTERINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij moedigt de investeringen op haar grondgebied door investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aan en laat die investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij laat in het bijzonder het sluiten en uitvoeren van licentiecontracten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met investeringen.

ARTIKEL 3

BESCHERMING VAN DE INVESTERINGEN

1. Alle rechtstreekse en onrechtstreekse investeringen, uitgevoerd door investeerders van één der Overeenkomstsluitende Partijen, genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een billijke en rechtvaardige behandeling.
2. Tenzij maatregelen nodig zijn ter handhaving van de openbare orde, genieten die investeringen een voortdurende zekerheid en bescherming, met uitsluiting van elke ongerechtvaardigde of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vereffening ervan zou kunnen belemmeren.
3. De in de paragrafen 1 en 2 omschreven behandeling en bescherming zijn ten minste gelijk aan die welke de investeerders van een derde Staat genieten en zijn in geen geval minder gunstig dan die welke het internationaal recht waarborgt.
4. Die behandeling en bescherming strekken zich evenwel niet uit tot de voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent aan investeerders van een derde Staat, op grond van haar lidmaatschap of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of iedere andere vorm van regionale economische organisatie.

ARTIKEL 4

EIGENDOMSBEROVENDE OF -BEPERKENDE MAATREGELEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie te treffen, noch enige andere maatregel die tot gevolg heeft dat de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks het bezit ontnomen wordt van de investeringen die hen toebehoren op haar grondgebied.
2. Wanneer een afwijking van paragraaf 1 wordt gerechtvaardigd door het openbaar nut, de veiligheid of het nationaal belang, dan moeten de volgende voorwaarden vervuld worden :
 - a) de maatregelen worden genomen volgens wettelijke procedures;
 - b) ze zijn noch discriminatoir, noch strijdig met een bijzondere verbintenis;
 - c) ze gaan vergezeld van maatregelen die voorzien in de betaling van een gepaste en reële schadevergoeding.
3. Het bedrag van de schadevergoedingen moet overeenstemmen met de werkelijke waarde van de betrokken investering daags voor de dag waarop de maatregelen worden getroffen of bekendgemaakt.

De schadevergoedingen worden betaald in de munt van de Staat waartoe de investeerder behoort of in een andere convertibele munt. Ze worden onverwijld uitgekeerd en zijn vrijelijk verhandelbaar.

Ze brengen interest op tegen het gebruikelijk handelsestarief vanaf de datum van hun vaststelling tot aan deze van hun betaling.
4. De investeerders van één der Overeenkomstsluitende Partijen waarvan de investeringen schade zouden lijden ingevolge een oorlog of een ander gewapend conflict, een revolutie, een nationale noodtoestand of een opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, genieten vanwege die laatste, een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke aan investeerders van de meest begunstigde natie wordt verleend voor wat de teruggaven, schadeloosstellingen, compensaties of andere vergoedingen betreft.
5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties zal elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Partij een behandeling verlenen die ten minste gelijk is aan die welke ze op haar grondgebied geeft aan de investeerders van de meest begunstigde natie. Die behandeling zal in geen geval minder gunstig zijn dan die welke het internationaal recht waarborgt.

ARTIKEL 5

OVERMAKINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij die op haar grondgebied investeringen hebben verricht, de vrije overmaking van hun liquide middelen, en inzonderheid van :
 - a) de inkomsten uit de investeringen, met inbegrip van de winsten, intresten, kapitaalopbrengsten, dividenden, royalties;
 - b) de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van regelmatig aangegane leningen;
 - c) de opbrengst van schuldvorderingen of van een gehele of gedeeltelijke vereffening van de investeringen, met inbegrip van de meerwaarden of verhogingen van het geïnvesteerde kapitaal;
 - d) de ingevolge artikel 4 betaalde schadevergoedingen;
 - e) de retributies en andere betalingen ingevolge licentierechten of commerciële, administratieve of technische bijstand.
2. De onderdanen van een Overeenkomstsluitende Partij die uit hoofde van een toegelaten investering op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij mogen werken, mogen tevens een passend deel van hun loon overmaken naar hun land van oorsprong.
3. Elke Overeenkomstsluitende Partij levert de nodige vergunningen af om ervoor te zorgen dat de overmakingen onverwijld kunnen gebeuren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten.

De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke in gelijkaardige gevallen worden gegeven aan de investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 6

WISSELKOERSEN

1. De in artikelen 4 en 5 van deze Overeenkomst bedoelde overmakingen gebeuren :
 - a) tegen de wisselkoersen die van toepassing zijn op de datum van overmaking;
 - b) overeenkomstig de deviezenreglementering die van kracht is in de Staat op wiens grondgebied de investering werd gedaan.
2. Die koersen zijn in geen geval minder gunstig dan die welke voor investeerders van de meest begunstigde natie worden toegepast, onder meer wegens specifieke verbintenissen voorzien in enige overeenkomst of regeling inzake bescherming van investeringen.
3. In elk geval dienen de toegepaste wisselkoersen rechtvaardig en billijk te zijn.

ARTIKEL 7

SUBROGATIE

1. Indien een Overeenkomstsluitende Partij of een openbare instelling ervan vergoedingen uitbetaalt aan eigen investeerders op grond van een garantie voor een investering, dan erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de rechten van de schadeloosgestelde investeerders zijn overgedragen aan de Overeenkomstsluitende Partij of de betrokken openbare instelling, die als verzekeraar is opgetreden.

Net als de investeerders, en binnen de grenzen van de overgedragen rechten, kan de verzekeraar door subrogatie de rechten van deze investeerders doen gelden en de erop betrekking hebbende vorderingen uitoefenen.

De subrogatie in de rechten strekt zich ook uit tot de rechten tot overmaking en arbitrage vermeld in de artikelen 5 en 10.

Die rechten kunnen door de verzekeraar worden uitgeoefend ten belope van de hoegrootheid van het risico dat door de garantie wordt gedekt, en door de investeerder die de verzekering geniet, ten belope van de hoegrootheid van het risico dat niet wordt gedekt.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij aan de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerder is getreden, de verplichtingen opleggen die wettelijk of contractueel op die investeerders rusten.

ARTIKEL 8

TOEPASBARE REGELS

Als een kwestie in verband met de investeringen niet alleen door deze Overeenkomst maar ook door de nationale wetgeving van een Overeenkomstsluitende Partij wordt geregeld, of door internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of worden, dan kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij zich beroepen op de bepalingen die voor hen het gunstigst zijn.

ARTIKEL 9

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

1. Investeringsen waarvoor een bijzondere overeenkomst werd gesloten tussen een Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij, zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij leeft steeds de verbintenissen na die ze tegenover investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij is aangegaan.

ARTIKEL 10

REGELING VAN INVESTERINGSGESCHILLEN

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van één der Overeenkomstsluitende Partijen en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt door de meest gerede partij schriftelijk kennis gegeven, vergezeld van een voldoende gedetailleerd memorandum.
In de mate van het mogelijke wordt dat geschil op minnelijke wijze geregeld tussen de partijen bij het geschil en, bij gebrek daaraan, door een verzoeningsprocedure tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Bij gebrek aan een minnelijke regeling tussen de partijen bij het geschil, rechtstreeks of via een verzoeningsprocedure langs diplomatieke weg, binnen zes maanden na de kennisgeving, wordt het geschil, met uitsluiting van alle andere juridische procedures, aan internationale arbitrage voorgelegd.

Met dat doel geeft elke Overeenkomstsluitende Partij haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming om elk geschil aan die arbitrage te onderwerpen. Die toestemming houdt in dat zij niet zal eisen dat de interne administratieve of juridische procedures worden uitgeput.

3. Ingeval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende scheidsrechters :

- het Internationaal Centrum voor Regeling van Investeringsgeschillen (ICSID), opgericht door het "Verdrag tot regeling van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten", ter ondertekening opengesteld te Washington op 18 maart 1965, zodra elke Overeenkomstsluitende Staat tot dat Verdrag is toegetreden. Zolang die voorwaarde niet is vervuld, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen volgens de regels van het Aanvullende Mechanisme het ICSID.
- het Arbitragehof van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs,
- het Arbitrage-Instituut van de Kamer van Koophandel te Stockholm.

4. Geen Overeenkomstsluitende Partij, die partij is bij een geschil, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in artikel 7 van deze Overeenkomst vermelde garantie heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.
5. Het scheidsgerecht beslist op grond van :
 - het nationale recht van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en de investering op haar grondgebied heeft, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten;
 - de bepalingen van deze Overeenkomst;
 - de bepalingen van de bijzondere overeenkomst die eventueel werd gesloten met betrekking tot de investering;
 - de beginselen van internationaal recht.
6. De arbitragebeslissingen zijn definitief en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 11

MEEST BEGUNSTIGDE NATIE

Voor alle kwesties met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Partij de behandeling van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 12

INTERPRETATIE- OF TOEPASSINGSGESCHILLEN TUSSEN DE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJEN

1. Elk geschil betreffende de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst moet zo mogelijk worden geregeld langs diplomatieke weg.
2. Bij gebrek aan een regeling langs diplomatieke weg wordt het geschil voorgelegd aan een gemengde commissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van beide Partijen; die commissie vergadert op verzoek van de meest gerede Partij en zonder ongerechtvaardigde vertraging.
3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van de ene of de andere van de Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan arbitrage, die voor elk geval apart als volgt wordt ingesteld :

Elke Overeenkomstsluitende Partij wijst een scheidsman aan binnen twee maanden vanaf de datum waarop één van de Overeenkomstsluitende Partijen de andere in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun aanwijzing wijzen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat aan als voorzitter van het scheidsgerecht.

Indien deze termijnen worden overschreden, kan één van de Overeenkomstsluitende Partijen de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof verzoeken de scheidsman of scheidsmannen te benoemen.

Indien de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een Overeenkomstsluitende Partij geen diplomatieke banden heeft, of als hij om een andere reden is verhinderd, wordt de Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof verzocht die benoeming te doen.

4. Het aldus samengestelde scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Zijn beslissingen worden bij meerderheid van stemmen genomen en zijn definitief en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten die zijn verbonden aan de aanwijzing van haar scheidsman. De uitgaven met betrekking tot de aanwijzing van de derde scheidsman en de werkingskosten van het scheidsgerecht worden gelijkelijk gedragen door de Overeenkomstsluitende Partijen.

ARTIKEL 13

VOORAFGAANDE INVESTERINGEN

Deze Overeenkomst is ook van toepassing op de investeringen verricht voor haar inwerkingtreding door investeerders van één Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Partij in overeenstemming met haar wetten en reglementen.

ARTIKEL 14

INWERKINGTREDING EN DUUR

1. Deze Overeenkomst treedt in werking één maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen hun akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld.
Ze blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar. Tenzij een Overeenkomstsluitende Partij ze ten minste zes maanden voor het einde van de geldigheidstermijn opzegt, wordt ze telkens stilzwijgend verlengd voor een nieuwe termijn van tien jaar, en elke Overeenkomstsluitende Partij heeft het recht ze op te zeggen met kennisgeving ten minste zes maanden voor het einde van de lopende geldigheidstermijn.
2. Investerings die voor de datum van beëindiging van deze Overeenkomst werden verricht, blijven onder haar toepassing vallen gedurende een termijn van tien jaar na die datum.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe gemachtigd door hun onderscheiden regering, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel op 23 juni 1993 in twee oorspronkelijke exemplaren in de Engelse taal.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE

VOOR DE REGERING VAN DE
REPUBLIEK GEORGIE

Willy CLAES,
Minister van Buitenlandse
Zaken.

Alexander CHIKVAIDZE,
Minister van Buitenlandse
Zaken.

A G R E E M E N T

BETWEEN THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION

A N D

THE REPUBLIC OF GEORGIA

ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND

PROTECTION OF INVESTMENTS.

A G R E E M E N T
BETWEEN THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION
A N D
THE REPUBLIC OF GEORGIA
ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND
PROTECTION OF INVESTMENTS.

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
acting both in its own name and in the name
of the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg,
by virtue of existing agreements,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF GEORGIA

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating
favourable conditions for investments by nationals of one
Contracting Party in the territory of the other Contracting
Party,

HAVE AGREED AS FOLLOWS :

ARTICLE 1

DEFINITIONS.

For the purposes of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the laws of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxemburg or the Republic of Georgia is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxemburg or the Republic of Georgia respectively;

b) the "companies", i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxemburg or the Republic of Georgia and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxemburg or the Republic of Georgia respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purposes of this Agreement :

a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights;

b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party;

c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value;

- d) copyrights, industrial property rights, technical processes, trade names and goodwill;
- e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purposes of this Agreement.

3. The term "incomes" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends, royalties and payments.

ARTICLE 2

PROMOTION OF INVESTMENTS.

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.
2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

PROTECTION OF INVESTMENTS.

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.
2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.
3. The treatment and protection referred to in paragraphs 1 and 2 shall at least be equal to those enjoyed by investors of a third State and shall in no case be less favourable than those recognized under international law.
4. However, such treatment and protection shall not cover the privileges granted by one Contracting Party to the investors of a third State pursuant to its participation in or association with a free trade zone, a customs union, a common market or any other form of regional economic organization.

ARTICLE 4

DEPRIVATION AND LIMITATION OF OWNERSHIP.

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with :
 - a) the measures shall be taken under due process of law;
 - b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments;
 - c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of a adequate and effective compensation.
3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

Such compensation shall be paid in the currency of the State of which the investor is a national or in any other convertible currency. It shall be paid without delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to the investors of the most favoured nation.
5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 5

TRANFERS.

1. Each Contracting Party in whose territory investments have been made by investors of the other Contracting Party shall grant to these investors the free transfer of their cash assets, including more particularly :
 - a) return on investments, including profits, interests, return on capital, dividends and royalties;
 - b) amounts necessary for the repayment of regularly contracted loans;
 - c) proceeds of the recovery of claims, of the total or partial liquidation of the investments, including capital gains or increases in the invested capital;
 - d) compensation paid pursuant to Article 4;
 - e) royalties and other payments resulting from licence rights and from commercial, administrative or technical assistance.
2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an approved investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.
3. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual taxes and costs.

The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted in similar cases to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 6

EXCHANGE RATES.

1. The transfers referred to in Articles 4 and 5 of this Agreement shall be made :
 - a) at the exchange rates prevailing on the date of transfer,
 - b) in accordance with the exchange regulations in force in the State in whose territory the investment was made.
2. These rates shall in no way be less favourable than those granted to the investors of the most favoured nation, especially by virtue of specific commitments provided for in any agreement or arrangement dealing with the protection of investments.
3. The applied rates shall be in any case fair and equitable.

ARTICLE 7

SUBROGATION.

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated as insurer into the rights of the indemnified investors.

The insurer shall be entitled by virtue of subrogation to exercise the rights of the investors and to invoke the related claims with the same authority as the said investors and within the limits of the rights transferred in this way.

The subrogation of rights shall also apply to the rights of transfer or arbitration referred to in Articles 5 and 10.

Such rights shall be exercised by the insurer to the extent of the proportion of the risk covered by the contract of guarantee and by the investor entitled to benefit from the guarantee to the extent of the proportion of the risk not covered by the contract.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 8

APPLICABLE REGULATIONS.

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 9

SPECIFIC AGREEMENTS.

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 10

SETTLEMENT OF INVESTMENT DISPUTES.

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

As far as possible, such dispute shall be settled amicably between the parties to the dispute or otherwise by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the receipt of the notification, the dispute shall be submitted to international arbitration, any other legal remedy being excluded.

To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor :

- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention. As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the provisions of the additional facility of the I.C.S.I.D.;
- the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris;
- the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opponent party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 7 of this Agreement.
5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of :
 - the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made ;
 - the provisions of this Agreement ;
 - the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment ;
 - the principles of international law.
6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 11

MOST FAVOURED NATION.

In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.

ARTICLE 12

DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES RELATING TO THE INTERPRETATION OR APPLICATION OF THIS AGREEMENT.

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.
2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties ; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.
3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :
Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes; they shall be final and binding on the Contracting Parties.
5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 13

PREVIOUS INVESTMENTS.

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

ARTICLE 14

ENTRY INTO FORCE AND DURATION.

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties.
The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

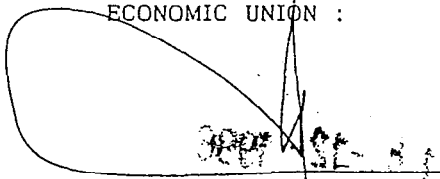
'Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

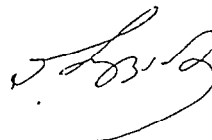
DONE in Brussels on this 23rd day of June 1993, in two originals, in the English language.

FOR THE BELGO-LUXEMBURG
ECONOMIC UNION :

A large, stylized handwritten signature in black ink, written over a horizontal line.

Willy CLAES,
Minister of Foreign Affairs.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF GEORGIA :

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke.

Alexander CHIKVAIDZE,
Minister of Foreign Affairs.